

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1514. usque ad annum 1520

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118464

§. 41. Decretum de Montibus Pietatis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66414)

Sæcul. XVI. que viginti tres Cardinales, Archiepiscoporum, Episcoporum, Abbatum & **A.C. 1515.** Doctorum quamplurimi. Re divina per Archiepiscopum Gnesnensem peracta, Patracensis Archipræsul sermonem habuit, quo finito Cardinalis S. Eustachii ex cap. 18. v. 23. S. Matthæi Evangelium decantavit, quod inquit: *Simile est Regnum Cælorum homini Regi &c.* Demum Sabaudiæ Ducis Oratores mandatum sui Domini obtulerunt, vi cuius ipsis sacræ Synodo assistendi facultas data erat; perlectis igitur hisce literis iidem ad Sanctitatis suæ pedes provoluti, sacro osculo obsequii sui pensum exsolvebant. Exclussis denique iis, quibus Concilio interesse haud licebat, fores occludebantur.

§. XLI.

Decretum de Montibus Pietatis.

Conc. l. c.
p. 250.

His peractis Bertrandus Episcopus Adriensis, consensu suggestu illud prælegit decretum, quod *montes pietatis* concernit. Neminem latet, nomine *montis pietatis* in Italia intelligi locum, seu publicum ærarium, ex quo egentibus pecuniæ vel aliæ res mutuo sine usura dantur, acceptis vicissim pignoribus, quæ pecuniis mutuo datis infra præfixum tempus non solutis vendi possunt. Igitur in hoc decreto declarat Pontifex, ejusmodi

di Montes ab usurarum crimine immunes esse, atque ex eo, quod aliquid moderatum ad solas Ministrorum impensas, atque hujus Montis indemnitate & conservatione duntaxat ultra sortem absque lucro eorumdem montium accipiatur, nullo pacto improbari posse, multo tamen perfectius fore, si omnino tales montes constituerentur gratuiti.

Sæcul. XVI.
A.C. 1515.
Zechus de
usuris
Scardeoni
hist. Patav.
Raynald. hoc
ann. n. 3.

Nec Leo præ ceteris primus fuit, qui auctoritate sua ejusmodi modos pauperibus subveniendi firmabat; ipse enim in suo decreto hanc inventionem velut consuetudinem commendat a suis Prædecessoribus Paulo II. Sixto IV. Innocentio VIII. Alexandro VI. & Julio II. approbatam. Ceterum duo dantur ejusmodi Montium Pietatis genera. Horum aliqui non nisi ad tempus, alii ad perpetuum usum instituuntur, eoquod sufficiens pecuniæ summa ad perpetuum usum pauperum deputatur, semperque conservatur, stabilitis certis legibus, quibus dissipationi hujus summæ obviatur. Eæ autem præcipue sunt sequentes: I. Ut pecuniæ Montis non nisi incolis illius loci, in quo erigitur Mons, non autem extraneis dispensentur. II. Ut mutuo datum non nisi ad limitatum tempus concedatur. III. Ut mutuatarii pignora dent, quæ, si elapso mutui tempore non redimantur, pro Montis conservatione vendi possint. IV. Ut pro impensis Ministrorum, qui neces-

sarii

Sæcul. XVI. farii sunt, necnon pro locatione domus,
A.C. 1515. aliisque sumptibus, qui evitari nequeunt,
 a mutuatariis aliquid ultra sortem solva-
 tur. Alii insuper dantur Montes Pietatis,
 in quibus Ministri ingentes pecuniarum
 summas mutuo dant, injuncto medio-
 crem censum pendendi onere, atque ex
 hæc pecuniarum summis tam copiosa
 fors coalescit, ut cujuscunque conditio-
 nis personis, earumque necessitatibus
 subveniri possit, hæc vero pro parte sum-
 mæ mutuo ipsis datæ parem censum reci-
 piunt. Porro ejusmodi Mons au-
 ctoritate Principis erigendus est. Anno
 Christi millesimo quadringentesimo nona-
 gesimo primo Patavii Mons Pietatis sta-
 billitus fuit, ubi non nisi vigesima pars
 sortis pendebatur: cum tamen prius Ju-
 dæi quintam sortis partem impendii, seu
 usuræ nomine exegissent; quocirca iidem
 in dicta urbe duodecim mensas argenta-
 rias dissolvere compellebantur. Hæc con-
 suetudo, quæ suam originem Italiæ de-
 bet, tractu temporis ad alias Regiones
 extendebatur, atque hodiedum in Bel-
 giis quam plurimi ejusmodi Montes stabi-
 liti reperiuntur.

§. XLII.

Alterum Decretum de Clericis.

Collect. Conc. Aliud Decretum recitabat Traversinus
p. 252. Episcopus, quod libertatem Eccle-
 siasti-